

BESCHERM MIJ

Gimme Shelter. Met dat thema stuurde de jury van de Somfy Photography Award 2020 dit jaar negen fotografen op pad. Zij kwamen terug met zeer uiteenlopende interpretaties. Een greep uit hun fotoseries.

Door Jeroen Bos

*'Soeur Seine',
van Antoinette
Nausikaa,
uit de serie
'A River Runs
Through Me'.*

IN BEELD

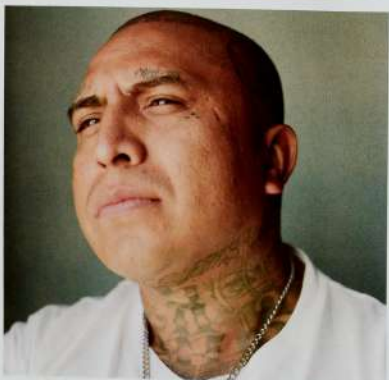

Het thema van de Sony Photography Award 2020 stond al vast voor corona de kop opstak, maar door het virus kreeg Gimme Shelter een extra lading. Toch hebben de genomineerde fotografen voor andere verbeeldingen van het thema gekozen. 'Shelter' is dan ook meer dan alleen bescherming. Het is ook beschutting, veiligheid en troost, een basisbehoefte voor iedereen dus.

Het gaat ook over verbondenheid. En dat is de rode draad in het werk van de Nederlandse Antoinette Nausikaa, te zien op de vorige pagina's. Zij is gefascineerd door plekken waar natuur en cultuur bij elkaar komen. Nausikaa toog naar Parijs, zó'n grote stad dat je zou denken dat die geschieden is van de natuur, maar ze toont dat die twee onlosmakelijk met elkaar zijn verbonden.

Ze volgde de loop van de Seine, de levensader van Parijs, met een grote invloed op de geschiedenis, inrichting en cultuur van de stad. Op haar foto's is de rivier een troostrijke plek. Aan de oevers, met je blik op het traag stromende

Foto's uit de serie 'La Espera', gemaakt in Mexico door Jordi Ruiz Cirera.

Cirera portretteerde onder anderen mensen die vluchten voor geweld van bendes.

water, kun je je even onttrekken aan de hectiek van alledag.

Bannelingen

Jordi Ruiz Cirera fotografeerde migranten, vluchtelingen en bannelingen die in Mexico bescherming zoeken. Ze dromen van een toekomst in de Verenigde Staten, maar door de strenge controle aan de grens zijn ze gestrand. Terug kunnen ze vaak niet. En dus wachten zij, vertelt Cirera. 'Wachten tot hun visa worden goedgekeurd. Wachten op goed weer om de woestijn te doorkruisen. Wachten op hun uitzetting. Wachten op berichten van hun dierbaren.'

'Ik was altijd al geïnteresseerd in het onderwerp migratie en

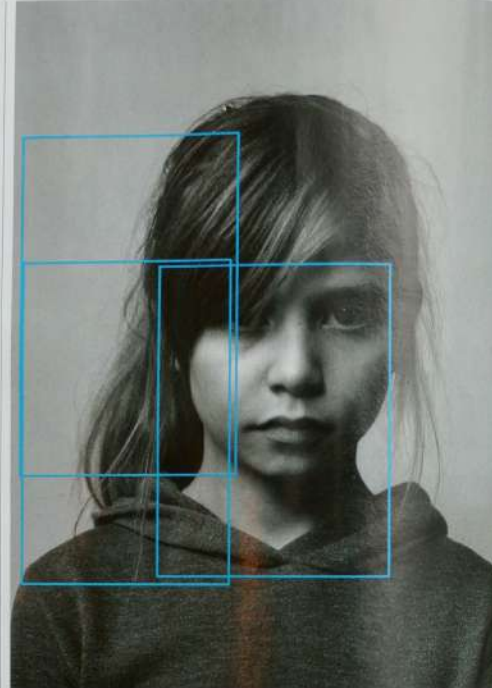
Migranten in Mexico hebben vaak duizenden loodzware kilometers gereisd.

Op weg naar de VS stranden vluchtelingen, uit allerlei landen, vaak in Mexico.

Beelden uit de serie 'Through a Glass, Darkly. Invisibility as a Human Right?', van Martine Stig.

vluchtelingenstromen', vertelt de Spaanse fotograaf. 'We zijn in zekere zin allemaal door migratie gevormd.' Hij somt op: 'Moeite met het vinden van een baan. Voortdurend op zoek naar een plek waar je thuis voelt. De gedachte dat het allemaal maar tijdelijk is. De diepe overtuiging dat alles ooit beter wordt.'

Onzichtbaarheid

Het werk van de Nederlandse Martine Stig gaat over de vraag wat onzichtbaarheid betekent in de surveillancesamenleving. In een wereld waar overal camera's zijn, is het moeilijk om niet te worden gezien. 'Het menselijke oog en het machineoog zijn overal;

onzichtbaarheid is een schaars goed geworden', aldus Stig. Dat roept tal van vragen op. Hoe zien computers ons? Lezen ze ons? Zijn ze bevooroordeeld? Kunnen we de machine voor de gek houden? Werkt camouflage?

Voor de generatie die opgroeide met Harry Potter en sociale media heeft onzichtbaarheid twee tegen- gestelde betekenissen, ontdekte Stig. Er is onzichtbaarheid als superkracht, gesymboliseerd door Potters onzichtbaarheidsmantel, legt ze uit. En er is onzichtbaarheid als machteloosheid: geen volgers op sociale media. In welke vorm dan ook, 'onzichtbaarheid helpt ons na te denken over de structuur van onze samenleving, over hoe

Met overal camera's is het schier onmogelijk om nog onzichtbaar te zijn.

Uit de serie 'Pink Desert', van Roderik Henderson. Hij gebruikte zijn dochter als model.

we onszelf zien of hoe we gezien willen worden'. De sfeervolle roze foto's zijn van de Nederlander Roderik Henderson. Zijn 'Pink Desert' is een portretserie van een jonge vrouw, zittend op een rotsblok in de woestijn aan de voet van het Andesgebergte in Noord-Chili. Buiten de muren van haar huis wordt ze het minst gehinderd door stemmen in haar hoofd, die haar anders voortdurend in beslag nemen. Zij vindt haar rust en geborgenheid niet binnen, maar juist in het rauwe, stekelige woestijnlandschap.

De Belg Matthieu Litt maakte

zijn verstilde landschapsfoto's in de directe omgeving van thuisbasis Luik. Ry-Ponet is een groenzone aan de rand van de stad, een oase van rust, waar alles net wat langzamer lijkt te gaan. Het is een vluchtoord voor wie even op adem moet komen van de stadse drukte. Litt's foto's gaan over de wisselwerking tussen landschap, vegetatie, uitzicht en lucht, kortom: het hier en nu. Maar het zijn ook bespiegelingen over de innerlijke wereld. Door stadsuitbreiding dreigt Ry-Ponet te verdwijnen. Litt laat zien hoeveel schoonheid er dan verloren gaat. ▣

Het landschap rond de Belgische stad Luik lokt uit tot bespiegeling.

De serie 'Oasis', van Matthieu Litt, gaat over de wisselwerking tussen natuur en emoties.

TENTOONSTELLING GENOMINEERDEN

Het werk van de negen fotografen die kans maken op een Somfy Photography Award is t/m 6 december te zien in het Nederlands Fotomuseum, Rotterdam. De winnaars worden op 23 oktober bekendgemaakt.